Taakopvatting van huisartsen ten aanzien van psychosociale hulpverlening

Haio: GOIGNE Stéphanie , KUL
Promotor: GOEDHUYS Jo , KUL
Praktijkopleider: Folens Saskia

Context: Psychosociale hulpverlening maakt een groot deel uit van het dagdagelijkse huisartsenwerk. Huisartsen kunnen verschillende dingen doen. Ze kunnen luisteren en zich empathisch opstellen of zelfs bepaalde vormen van psychotherapie aanbieden. Het is te verwachten dat huisartsen een verschillende kijk kunnen hebben op en aanpak hebben van dit deelgebied van hun takenpakket. Deze thesis richt zich dan ook op de taakopvatting van huisartsen ten aanzien van psychosociale hulpverlening.

Onderzoeksvraag: Deze thesis behandelt drie onderzoeksvragen. De eerste onderzoeksvraag is de hoofdonderzoeksvraag. De onderzoeksvragen zijn: 1) Wat is de taakopvatting bij huisartsen rond psychosociale hulpverlening door de huisarts? 2) Welke knelpunten ervaren huisartsen bij de uitvoering van psychosociale hulpverlening? 3) Welke initiatieven vindt de huisarts zinvol om hem te ondersteunen in zijn psychosociale hulpverlening?

Methode: Aan de ?landelijke enqu?te onder huisartsen?, een Nederlandse enqu?te samengesteld door het NIVEL en de WOK, werden, na toestemming van de oorspronkelijke auteurs, enkele aanpassingen aangebracht. Deze aanpassingen gebeurden om de enqu?te geschikt te maken voor het Vlaamse landschap en voor de focus van het eigen onderzoek. De webenqu?te werd verstuurd via de huisartsenkringen naar ongeveer 1580 huisartsen. Aan de hand van zoektermen gebaseerd op de hoofdonderzoeksvraag werd ook een literatuuronderzoek verricht.

Resultaten: 114 huisartsen vulden de enqu?te in. Voor 20 deeldomeinen van de GGZ werd de taakuitvoering geregistreerd. 74 % vindt dat de huisarts vooral een ondersteunende en empathische rol heeft in psychosociale hulpverlening. De belangrijkste ervaren knelpunten waren de ?wachtlijstperiode? (70 %), ?onvoldoende vergoeding? (54 %) en ?te weinig tijd? (40 %). Wat de huisartsen vooral verkozen ter ondersteuning waren regionale bijeenkomsten met psychiaters over specifieke GGZ-thema?s, consultatie in de praktijk door een eerstelijnspsycholoog en een sociale kaart van verwijs- en behandelingsmogelijkheden in de regio. De drie onderwerpen waarover het meeste nascholing gevolgd werd zijn depressie, dementie en slaapstoornis.

Conclusie: Domeinen die men eerder tot de psychiatrische pathologie zou kunnen rekenen, voeren huisartsen minder uit. De artsen vinden dat ze in het algemeen vooral een ondersteunende en empathische rol hebben in psychosociale hulpverlening. De taak van de huisarts op het gebied van de GGZ reduceren tot louter diagnostiek, zoals door sommigen voorgesteld in de literatuur, wordt zeker niet ondersteund door het onderzoek. Een beperking van het onderzoek is echter wel het lage responspercentage.